
Havlík Yesterday

V roce 2009

In the year 2009

ISBN 978-80-904385-0-7

YESTERDAY

V roce 1966 jsem se z nějakého důvodu celé hodiny tahal za uši. Rodiče dostali strach, že mi uši budou ošklivě odstávat. Děda vše vyřešil tím, že mi uši přilepil k hlavě náplastí. Když jsem ji odlepoval, svázal mi ruce za zády.

In the year 1966, for some reason I used to pull on my ears for hours. My parents were afraid that my ears would stick out in ugly ways, permanently. My Grandpa solved the problem by taping my ears to my head with adhesive bandages. When I took them off, he would tie my hands behind my back.

V roce 1973 jsem dostal pod stromeček levný bakelitový fotoaparát Pionýr. Hned druhý den ráno jsem šel na zahradu, do sněhu jsem otiskl ruku a nohu a udělal svou první fotografii.

In the year 1973 there was a cheap, bakelite Pionýr camera waiting for me underneath the Christmas tree. The next morning I went into our yard, made a handprint and a footprint in the snow and took my first photograph.

V roce 1973 jsem přestal chodit do kostela, abych se dostal bez potíží na gymnázium. O tři roky později jsem si oblékl sváteční kabát, ve kterém chodil děda na nedělní mše. Na zahradě jsem si stoupl mezi květiny a řekl sestře, aby mě vyfotila.

In the year 1973 I stopped going to church so I could get into high school without any problems due to my faith. Three years later I dressed up in the wedding jacket which my Grandpa would wear to Sunday mass. I stood among the flowers in the garden and asked my sister to take my picture.

V roce 1977 jsem si nalepil falešné vousy (děda byl režisér místního ochotnického divadla a měl je doma v krabici). Na fasádu našeho domu jsem připevnil geometricky zastřižený kus látky. Na hlavu jsem si nasadil otcův klobouk a nechal se od sestry vyfotit v několika statických pózách.

In the year 1977 I glued fake whiskers onto my face (Grandpa was a director in the local amateur theatre and had some at home in a box). I attached a fabric cut into a geometric shape to the façade of our house. I put my father's hat on my head and had my sister photograph me in several posed positions.

V roce 1977

In the year 1977

**V roce 1978 jsem na Nový rok napsal křídou své jméno
na silnici vedoucí skrz rodnou vesnici.**

In the year 1978, on New Year's Day, I wrote my name in chalk
on the road running through the village where I was born.

V roce 1978 jsem realizoval akci *Narušení bílé plochy*.

In the year 1978 I created the performance *White Field Disturbance*.

V roce 1978 jsem si nalepil na brýle kousek papíru s nakresleným otazníkem. Později jsem zjistil, že otazník je jednou provždy spojený se jménem Júlia Kollera.

In the year 1978 I pasted a piece of paper with a question mark drawn on it onto my glasses. Later I realised that the question mark is once and for all connected with the name of Július Koller.

V roce 1978 jsem si upletl „samurajský“ copánek, stoupl jsem si před fasádu rodného domu a nechal se od sestry několikrát vyfotit. O rok později jsem fotky použil pro akci *Nabídka pomoci*.

In the year 1978 I braided a “samurai” braid, stood in front of the façade of our house and had my sister take several pictures. A year later I used the photos for the event *Offer of Help*.

V roce 1978 jsem si zaznamenal do notýsku projekt akce pro údolí poblíž Vířské přehrady. Nahý muž a nahá žena, kteří se předtím nikdy nesečkali, měli sestupovat proti sobě po protějšcích stráních údolí. Byla by to jen otázka náhody, jestli by se v lese, nacházejícím se ve spodní části údolí, setkali, nebo minuli. Akce se neuskutečnila, protože mi Radek H. neobstaral partnerku. Tuto akci bych rád realizoval ještě dnes.

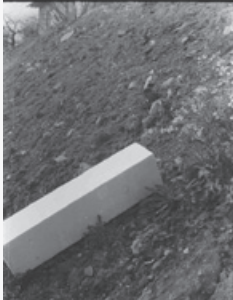
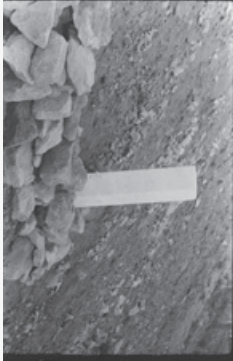
In the year 1978 I jotted down a project intended for the valley near the Vír Dam into a notebook. A naked man and a naked woman, who have never met, were to descend from opposite sides of the valley. It would be merely up to chance as to whether they would meet or miss each other in the woods at the bottom of the valley. This happening did not take place because Radek H. did not find a willing partner for me. To this day, I would still like to realize this happening.

**V roce 1979 jsem kráčet zasněženou krajinou
a zametal si před sebou cestu koštětem.**

In the year 1979 I crossed the snow-covered countryside, sweeping a path in front of me with a broom.

V roce 1979 jsem s Radkem H. přenášel polystyrenový kvádr v krajině z místa na místo.

In the year 1979 Radek H. and I carried a polystyrene block from place to place in the countryside.

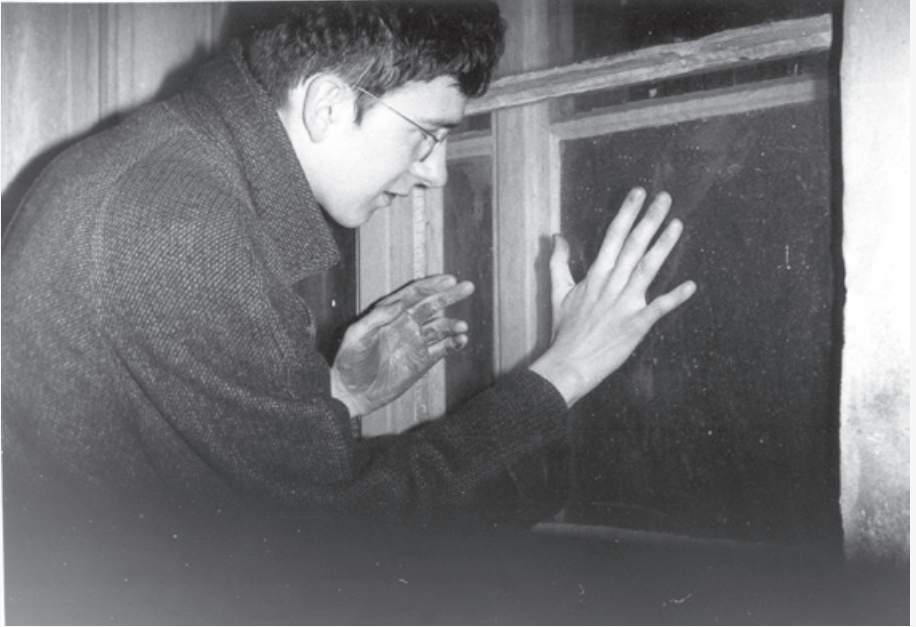
V roce 1979

In the year 1979

V roce 1979

In the year 1979

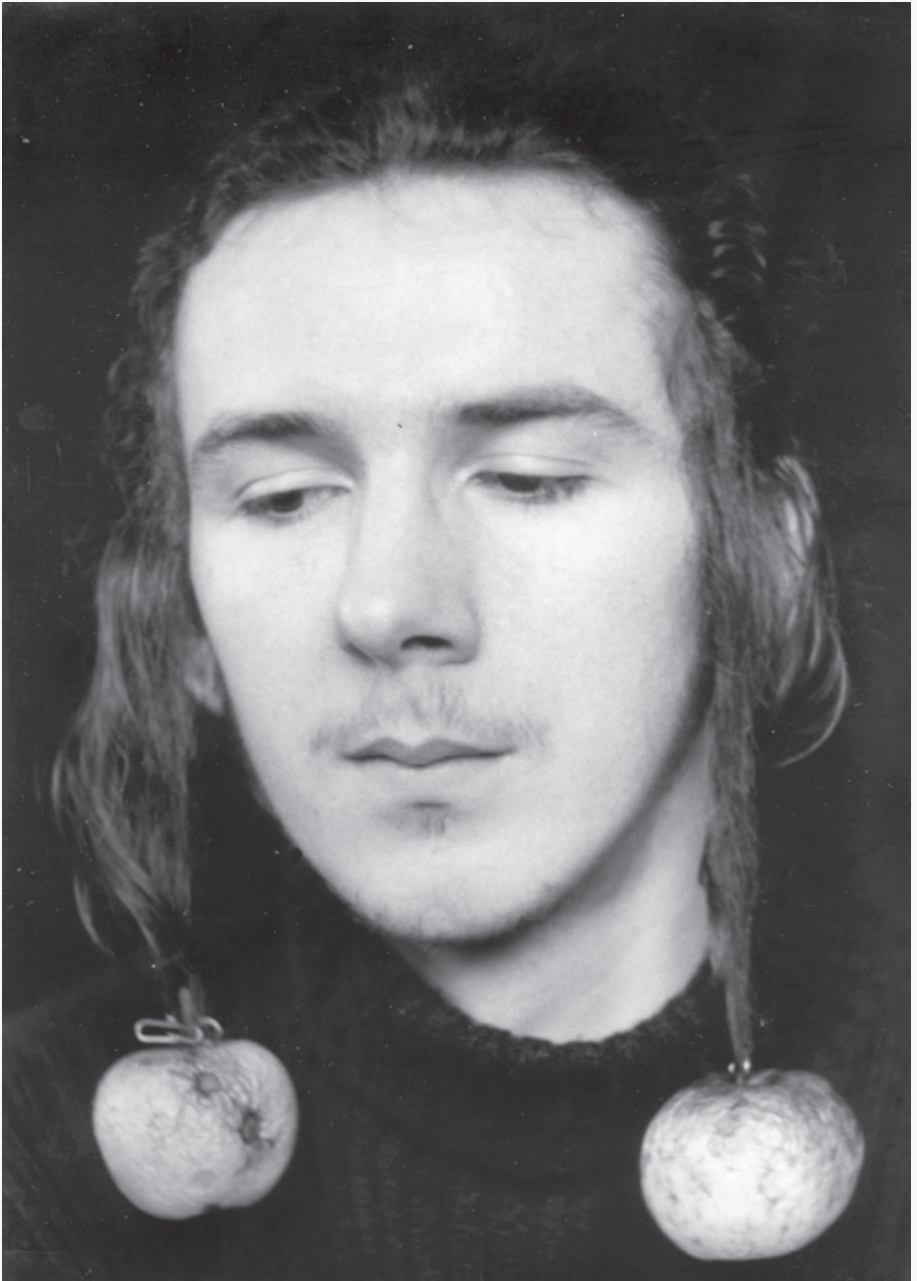
V roce 1979 jsem otiskl ruku natřenou černou barvou na několik přízemních oken v centru Olomouce. Akci jsem nazval *Černá ruka*. Obyvatelé bytů si během následujících dnů okna umyli. Jeden otisk však na okně zůstal několik měsíců. Byt byl nejspíš opuštěný.

In the year 1979 I put my hand in black paint and made hand-prints on several street-level windows in the centre of Olomouc. I called the event *Black Hand*. During the next few days the flats' inhabitants washed their windows. One print however stayed for several months. I suppose the flat was vacant.

V roce 1979

In the year 1979

YESTERDAY

V roce 1979

In the year 1979

V roce 1980 jsem hodil LP desku s varhanními koncerty J. S. Bacha proti větru. Sestře se podařilo letící desku vyfotit ve vrcholové pozici nad lesem. V monografii mi desku grafik vyretušoval. Nejspíš si myslel, že je to kaz na fotografii. Při korektuře jsem si toho nevšiml.

In the year 1980 I tossed an LP of Bach organ concertos into the wind. My sister was able to photograph the flying disc against the background of the woods, visible above the treetops. In my book a graphic designer airbrushed the disc out. I suppose he thought it was a flaw in the negative. I didn't notice it when reading the proofs.

V 80. letech jsem měl často pocit, že stačí mít dlouhé vlasy, aby byl člověk performerem.

In the 1980s, I often had the feeling that having long hair was enough for a person to be a performer.

V roce 1980 jsme (Jakub Š., Radek H. a já) realizovali
piece *Piss*.

In the year 1980 we (Jakub Š., Radek H. and I) executed
the piece *Piss*.

**V roce 1980 jsem skočil ze skály dolů do sněhu.
Riziko bylo přiměřené touze udělat něco akčního
a nechat se u toho vyfotit.**

In the year 1980 I jumped from a cliff into the snow.
The risk was commensurate to the desire to do
something with “action” and take pictures of it.

V roce 1980 jsem si zapálil partituru z papírových proužků na nahém těle. Tato performance mi byla proti srsti. Vznikla z hecu, jako reakce na kritický komentář jedné kamarádky k akci předchozí – pálení partitury na kmeni břízy. Kamarádka řekla, abych si zkusil, jak to břízu bolelo. Přikládal jsem zápalky k papírovým proužkům a Radek to fotil. Řval jsem bolestí a kuchyní se linul zápach spálených chlupů.

In the year 1980 I ignited a score consisting of paper rings draped over my naked body. This performance went against the grain for me. It arose as a provocative reaction to the critical commentary of one of my friends to the happening before it – igniting a sheaf of papers on the trunk of a birch tree. She said that I wanted to hurt the tree. I lit matches and put them against the paper rings and Radek photographed the event. I screamed in pain and the stench of burnt chest hair wafted through the kitchen.

V roce 1981 jsem ve městě Soči na břehu moře zaujal polohu Sochy svobody a setrval v ní několik minut. Kolemjdoucí dělali, jakoby se nedělo nic zvláštního.

In the year 1981, in the town of Soče by the seaside, I struck the pose of the Statue of Liberty and kept it up for several minutes. Passersby acted as though nothing special was going on.

V roce 1981 jsem se nechal po návratu z Ruska ostříhat. Požádal jsem Edu C., aby mě vyfotil před vstupem do holičství, pak počkal, až budu vycházet ostříhaný a opět mě vyfotil.

In the year 1981, after returning from Russia, I decided to cut my hair. I asked Eda C. if he would photograph me before going to the barbershop, then wait until I emerged with short hair and photograph me again.

V roce 1981 jsem objevil na louce za Nyklovicemi hromadu bílého hnojiva. Přemluvil jsem sestru, aby mi pomohla donést na louku dlouhý žebřík a z něj jsem pak natřel na bílo dva sloupy elektrického vedení. Žebřík byl krátký a sloupy se mi podařilo natřít jen do poloviny. Nebyl jsem s akcí spokojený a fotky jsem nikdy nevystavil.

In the year 1981 I found a pile of white fertiliser in a field outside of Nyklovice. I convinced my sister to help me carry a long ladder to the field and with it I then painted two electric poles white. The ladder was too short and I was only able to paint the poles half-way up. I was not satisfied with this event and never exhibited the photos.

V roce 1981 jsem byl při akci *Záměna* přistižen policií, kterážto se domnívala, že rozkrádám chodník v socialistickém vlastnictví. Při výslechu na policejní stanici jsem se vyšetřovateli snažil vysvětlit, že akce spočívá v záměně dlaždice za koberec a že doma mám v koberci vyřezanou díru velikosti oné dlaždice. Zvědavost nakonec přiměla příslušníky policie nasednout do auta a zajet se mnou do mého bytu. Když uviděli, že v koberci je skutečně díra přesně odpovídající rozměrům dlaždice, začali se smát. Přikázali mi, abych dlaždici okamžitě vrátil na místo v chodníku a vyšetřování případu uzavřeli.

In the year 1981 during the happening *Replacement*, the police wrote up a complaint which averred that I was stealing a sidewalk which was property of the Socialist Republic. During interrogations at the police station I tried to explain to the interrogator that the event had to do with replacing the pavement tiles with carpeting and that at home I had a carpet with a hole the same size as a pavement tile. Curiosity carried the day and members of the police force got into a car with me and went to my flat. When they saw that in my carpet there was an actual hole with the exact dimensions of a paving tile, they began to laugh. They advised me to return the tile immediately to its place on the pavement and the case was closed.

V roce 1982 jsme s přáteli přivezli na kopec břízu a zasadili ji vedle osamělého smrčku. Akce *Svatba* skončila neslavně – bříza po pár týdnech uschla. Neúspěch mě hluboce zasáhl a znamenal několikaleté přerušení těchto aktivit. Když jsem později ukázal dokumentaci Jindřichu Chalupeckému, snažil se mě povzbudit slovy: „Někteří muži musí zůstat sami.“

In the year 1982 some friends and I brought a birch tree to a hill and planted it next to a lone fir. The happening *Wedding* ended unceremoniously – the birch tree died a few weeks later. Its failure affected me deeply and put an end to such activities, a hiatus of several years. When I later showed Jindřich Chalupecký the documentation of the event, he tried to bring me around with the words: “Some men are born to stay single.”

V roce 1984 jsem zorganizoval akci *20 čtverců bílých 20 čtverců černých*. Odehrávala se ve staré kotelně a účastnilo se jí asi patnáct lidí. Rita H., kterou jsem požádal, aby akci zdokumentovala, si zapomněla založit do fotoaparátu film. Mrzelo mě, že nebudu mít žádné fotky a Ritu jsem strašně seřval.

In the year 1984 I organised the happening *20 White Squares 20 Black Squares*. It took place in an old boiler room and about fifteen people took part. I had asked Rita H. to document the event, but she forgot to put film in her camera. I was upset that I would have no pictures of the events and I lambasted Rita severely.

YESTERDAY

V roce 1985

In the year 1985

V roce 1986 jsme s přáteli frotážovali rozměrnou část Václavského náměstí v Olomouci. Z katedrály právě vycházeli věřící a ptali se nás, co to děláme. Odpověděli jsme, že je to taková akce. Řekli nám, že to máme pěkné.

In the year 1986, some friends and I made a rubbing of an extensive part of St. Wenceslas Square in Olomouc. Churchgoers came out of the cathedral there and asked us what we were doing. We said it was a kind of happening. They told us it looked like a nice activity.

V roce 1987 jsem jel s Margitou T. a Vladimírem M. do Berlína. Když jsem ve vlaku svačil suchý skrojek chleba, požádal jsem Margitu, aby mi ukázala ňadro. Vladimír situaci vyfotil. Zpětně jsem akci nazval *Chléb a hry* a pokusil se přemluvit Terezii N., aby ji zařadila do soupisu mých akcí. Terezie to odmítla udělat.

In the year 1987 I went with Margita T. and Vladimír M. to Berlin. When in the train I pulled out a dry heel of bread to snack on, I asked Margita if she would reveal her breast. Vladimír photographed the situation. Later I called the event *Bread and Games* and tried to persuade Terezie N. to include it on my list of events. Terezie refused.

YESTERDAY

V roce 1989

In the year 1989

V roce 1990 jsem se studenty realizoval akci *Bílé Vánoce*. V Galerii pod podloubím jsme vytvořili bílý pokoj a v něm týden před Vánocemi žili. Akci jsem vnímal jako součást výuky. Vymyslel jsem ji, ale studenti ji svým způsobem rozvíjeli. V roce 2005 jsem ji zařadil do soupisu svých akcí. Dodnes si nejsem jistý, zdali je to správné.

In the year 1990, with students, I created the event *White Christmas*. We created a white room at the Pod podloubím Gallery and lived there during the week before Christmas. I considered the event as a component of instruction. It was my conception, but the students expanded it according to their own fashion. In the year 2005 I placed it on my list of events. Today I am not sure if that was correct.

V roce 1992 jsem vedl kurz akční tvorby pro asi dvacet studentek učitelství pro základní školy. V březovém háji jsem je svázel k sobě za nohy a nechal je, ať si se vzniklou situací poradí samy.

In the year 1992 I led a course in action art for about twenty female students training to be teachers at grammar schools. In a birch grove, I tied them together by their feet and left them to sort out the situation themselves.

V roce 2006

In the year 2006

V roce 2007 jsem zůstal jeden večer mezi Vánocemi a Silvestrem sám doma. Svlékl jsem se do naha a zasunul penis do knihovny mezi Art Now Vol. 1 a Art Now Vol. 2. Akci jsem nafotil pomocí samospouště. Od té doby přemýšlím, jestli to byla performance, nebo nějaký hlubší psychický problém.

In the year 2007 I stayed home alone one night between Christmas and New Year's Eve. I stripped naked and stuck my penis into my bookshelf, between Art Now Vol. 1 and Art Now Vol. 2. I shot the event myself using a shutter release. Since then, I have been wondering whether the event was a performance or some deeper psychical problem.

YESTERDAY

Vladimír Havlík

Yesterday

Texty / Texts Vladimír Havlík

Redakce / Editing Vladimír Havlík, Filip Cenek, Barbora Klímová

Fotografie / Photos Zdeněk „Eda“ Cupák (18, 20, 24, 32, 48, 50), Jarmila Havlíková (72), Marta Havlíková (8, 10, 12, 38), Vladimír Havlík (6, 14, 42, 52, 74), Vlastimil Havlík (4), Radek Horáček (16, 26, 28, 30, 34, 36, 42, 44, 46, 54, 56), Tomáš Jemelka (70), Yuka Kito (66), Ivan „Hugo“ Lučan (60, 62), Vladimír Merta (64), Jaroslav Vacek (40), Milena Valůšková (68)

Grafická úprava a sazba / Graphic Design Filip Cenek

Překlad / Translation Matthew Sweney, Jennifer Helia DeFelice

Jazyková korektura / Proofreading Luba Hédlová

Vydal / Published by Parallel.cz – Prostor pro výzkum a prezentaci paralelních linií českého umění jako svoji 2. publikaci v nákladu 500 kusů / Parallel.cz – A Space for Research and Presentation of Parallel Lines in Czech Art as its second publication in a print run of 500 copies

Tisk / Printed by Polygra, Brno

Vydání první / First Edition

Praha / Prague 2009

Katalog vznikl u příležitosti výstavy / This catalogue was published on the occasion of the exhibition Vladimír Havlík: Yesterday,

4. 6. – 28. 6. 2009, Galerie Parallel, Praha

Koncepce katalogu a výstavy / Catalogue and Exhibition Concept

Barbora Klímová, Vladimír Havlík, Filip Cenek

Projekt podpořil / Project Support Magistrát hl. m. Prahy

Galerie Parallel

Vysočanské nám. 1/214

190 00 Praha 9

www.parallel.cz

ISBN 978-80-904385-0-7

parallel.cz

Děkuji Barboře Klímové za hluboký zájem o vztah přítomnosti a minulosti v mé práci a životě, Filipu Cenkovi za všestrannou pomoc a úpravu tiskoviny.

Poděkování náleží také Ladislavu Daňkovi za přátelské konzultace a také všem fotografům, kteří dokumentovali mé performance, akce, ale i soukromé momenty v mém životě. Matthewu Sweneymu a Jennifer Helia DeFelice patří dík za překlad textů katalogu, Lubě Hédlové za jazykovou korekturu. Janě Kalinové a Anetě Soukupové děkuji za podporu projektu.

V. H.

I would like to thank Barbora Klímová for her deep interest in the relationship between the present and past in my work and life, and Filip Cenek for graphic design and all-round help.

I would also like to thank Ladislav Daněk for his friendly consultations, and all the photographers who have documented my performances and happenings, as well as the private moments in my life. Matthew Sweney and Jennifer Helia DeFelice for translating the catalogue texts, and Luba Hédlová for proofreading. And last but not least, Jana Kalinová and Aneta Soukupová for their support of this project.

V. H.

9-788090-438507 Parallell.cz

